

Csurka István: Agresszió

2012 január 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Magyarországgal ugyanaz történt most 2011 kés? ?szén, mint ami 1956. november 4-én, amikor a szovjet Vörös Hadsereg tankjai óriási túler?vel elözönlötték és eltaposták kivívott szabadságát. Semmit nem számít, hogy most nem tankokkal vonultak be és nem kelet fel?l, hanem nyugat fel?l és bankm?veletekkel.

A világ a globalizmusban annyit változott, hogy egy nemzet függetlenségét bankm?veletekkel éppen úgy meg lehet szüntetni, el lehet taposni, mint lánctalpakkal. Mi történt és hogyan történt ami történt, kevesen tudják. Tény, hogy egy gombnyomásra összehangolt támadás indult a forint, a magyar államháztartás ellen, képtelen magasságba hajtották fel a forint-euró viszonylatot, lemin?sítéssel fenyegették a magyar fizet?-képességet és kilátásba helyezték, hogy Magyarország sehonnan nem jut pénzhez, mert a magyar államkötvények eladhatatlanokká válnak. Fenyegetett a 400 forintos euró árfolyam, amely minden eddigi megtakarítást, adósságcsökkentést elvitt volna. Mindez az arányokat tekintve semmiség. Néhány nagyobb bank, néhány megnevezhetetlen befektet?i kör összehangolt eladásokkal és vételekkel játszva mozgósít annyi pénzt, amennyi Magyarország ellehetetlenítéséhez szükséges. Mindez megtörtént. A kormánynak szembe kellett néznie az államcs?ddel.
Mindennek politikai okai vannak.

A magyar kormány Orbán Viktor vezetésével és a kétharmados felhatalmazással élve alkotmányt írt, megkezdte egy magyar, nemzeti érdek? politika és egy újszer? együttm?ködésen - nem egoizmuson, hanem közösségi együttm?ködésen - alapuló társadalom alapjainak lerakását.

Elfordult a liberális világrendt?l, de közben minden érvényben lév? szabályt betartott, óvatosan haladt, annál is inkább, mert közben az Unió soros elnöksége tisztével is felruházták. Most pedig az Unió Bizottsága is jóváhagyólag nézi a magyar függetlenség ellen megindított akciókat.
Orbán Viktor, akinek most a fejét követelik, ha szigorúan magyar szempontok szerint ítélünk, mindent jól tett - már amennyire emberi tettekr?l ezt egyáltalán elmondhatjuk - és éppen ez a b?ne. A globalizmus megnevezhetetlen hatalmasságai úgy gondolják, hogy a mindenkori magyar kormány feje csak egy kliens lehet, egy általuk odatett bábjátékos. "Orbánnak mennie kell", mondják és mondatják most itthon és külföldön egybehangzóan az agresszorok, mert magyar érdeket szolgáló miniszterelnök bátorkodik lenni.

Az ötvenhatos párhuzam abban a tekintetben is fennáll, hogy a magyar kísérlet a mai világrendre nézve éppen annyira veszélyes, mint a magyar forradalom és szabadságharc volt az akkori világrendre. Orbán intézkedéseit más államokban is bevezették. Tetszett a bankadó és mindenekel?tt az újfajta viszonyulás a liberális világrendhez. Orbán ugyanakkor maga is látta, hogy kísérlete veszélyes és nem bizonyos, hogy elnyeri a globalizmus urainak türelmét, de mivel úgy ítélte meg, hogy a többször kivéreztetett magyarság számára a régi feltételek közt maradás halálos - belevágott. A teljesen szabályosan elért kétharmados gy?zelem is erre predesztinálta.

Hajóját kikormányozta a nyílt tengereke, új szövetségeseket keresett és talált is, de most megtorpedózták. Hajója ugyan még nem süllyedt el, a támadt seb befoldozható, de a szabad hajózás már lehetetlen. A magyarság megint áldozat lett, szabadságigényének áldozata. Húsz év múlva, - vagy talán még el?bb - amikor a gerjesztett válságokkal fegyelmez? gátlástalan globalokrácia végkép megbukik és átadja a helyét egy ma még ismeretlen takarékos és istenfél? világrendnek, talán majd megemlékeznek róla, hogy a folyamatot a magyarok indították el. Úgy, ahogy 56 után Albert Camus megemlékezett önfeláldozásunkról.
Orbán jól tudja, hogy a bankár, kamatszed? globalokrácia, amelynek arcát Sárközi és Obama elnök rajzolta fel a minap egy maguk közt maradónak vélt beszélgetésben, akármekkora hatalommal rendelkezik is ma még, meg fog bukni. Új világrendnek kell jönnie, mert ez a mostani az emberiség létét fenyegeti.
Addig azonban élve kell maradni. Ezért kezd?dnek tárgyalások a megtorpedózott hajó kormányosa és az IMF között. Ezek tulajdonképpen a Trianonban megismert feltétel? béketárgyalások. Nem az a kérdés, hogy igénybe vesszük-e az IMF hiteleit, hanem az, hogy az elsüllyedést, az államcs?döt elkerülve menynyit tarthatunk meg eredeti célkit?zéseink közül.
Életbe lép-e új alkotmányunk, folytatható-e, illetve foganatosítható-e végre az IMF rokonszenvét élvez? el?z? kormány törvényes elszámoltatása.
Megmaradhat-e valami abból, amit a magyarság óriási többsége megálmodott magának és amib?l eddig a körülmények alakulása folytán, azaz a globalizmus gerjesztett válságai következtében csak kevés valósulhatott meg.
Lehetséges-e még végtörlesztés a devizában eladósodottak számára, vagy az IMF-el kilátásba helyezett tárgyalások eleve azt jelentik, hogy nem és a csaló bankok szépen zsebre teszik a nyereséget. Most a helyzet belpolitikai tekintetben is drámaian megváltozott. Már nem bízhatja rá magát a kétharmados többség azzal a tehermentesít? könnyedséggel miniszterelnökére, mint eddig, mert a fegyverletételi okmányt neki kellett aláírnia, és azért sem mert most ? van a legszorosabb ?rizetben. A fejét követelik, de ha megmukkan, az egész országot vezetik az államcs?d nyaktilója alá. Ez a zsarolás soha nem látott, legkifinomultabb formája.
A pénzügyi eszközökkel folytatott háborúnak még koránt sincs vége. Nem is akarják, hogy vége legyen. Mert a Trockij-féle permanens forradalom helyébe a permanens válságot léptették, mint leger?sebb fegyelmez? eszközt. Most csak a társadalomnak, a kétharmados többség népének, polgárainak, keresztényeinek, gazdáinak és nehezen él?, de még a nemzeti öntudat foszlányaival bíró fiatalságának, plebejusainak és szerzeteseinek maradt némi cselekvési szabadsága. Amit Orbánnak az ?rizetben elgondolnia sem szabad, azt most milliónknak kell kimondania.
Semmit sem kell tör?dni az IMF megszállással. Ötvenhatban is úgy történt, hogy november 4-e után a munkástanácsokban és a forradalmi bizottságokban folyatódott a forradalom és Szerov és a pufajkások uralma csak a legkíméletlenebb terror alkalmazása után vált lehetségessé. De most ki fog kíméletlen terrort alkalmazni, ki fog akasztani az IMF nevében? Talán az a törpe kisebbség, amely eddig is együttm?ködött a nemzetközi bankvilággal?

Most a kétharmadot munkájával, részvételével és türelmével kivívó csendes magyar többség kiállására és tántoríthatatlanságára van szükség. El?ször is világossá kell tenni, hogy amíg a demokratikus úton szerzett többség fennáll az országgy?lésben, addig semmilyen kormányf?váltás nem képzelhet? el. A társadalom többségének akarata, hogy az maradjon a kormányf?, aki kénytelen volt letenni a fegyvert.
Világossá kell tenni, hogy Orbán bukásáról csak azok a hazaárulók beszélnek, akik együttm?ködtek és ma is együttm?ködnek ellenségeinkkel.

Világossá kell tenni, hogy vannak ellenségeink. Küls?k és bels?k egyaránt. Ennek az akaratnak tömegmozgalom és sok ezer kisebb kör egyöntet? kiállása, tüntetése képében is testet kell öltenie. Meg kell érteni, hogy itt nem egy személy, hanem a nemzet sorsáról van szó. Most minden hátralépés, minden anyagi nehézségre hivatkozás veszélyes. A történelem forgása már csak ilyen: ha korlátozzák azt az embert, akire a kétharmados többség ráruházta a vezetést, akkor a cselekvés kötelezettsége azokra száll vissza, akik ráruházták. Ilyenformán például az elszámoltatás csak akkor nem marad abba, ha tömegek követelik. Az IMF nem fogja követelni Gyurcsány elszámoltatását, amiért odaadta a sukorói telket Joav Blumnak és f?nökének St. Laudernek a ZsVSZ elnökének, de a tömeget mégsem akadályozhatja meg ebben a követelésben. Eddig ez a többség csak vártaaz elszámoltatás lépéseit, furcsállta a sok bejelentést és a kevés folyamatba helyezett eljárást, vádemelést, mostantól követelnie kell. Neki nem tud parancsolni az IMF, mert a tömeg emberi jogával él.
S van ennél még fontosabb feladat is. Ebben a pillanatban ugyanis a társadalom kettészakadt volta kétségtelenné vált. Soha még világosabbá nem vált, ki itt most az IMF-pufajkás és ki a magyar. Most minden hazaárulást nevesíteni lehet. Hányan vannak, milyen funkcióban és milyen vagyonnal rendelkeznek azok, akik nemcsak tudtak a készül? magyar cs?dbevitel tervér?l, de nemzetközi kapcsolataikkal el? is mozdították, és most ezt a magyarság és kereszténység ellenes összeesküvést akarják a saját hatalmuk visszaállítására, illetve további törvénytelen

vagyonosodásukra felhasználni. Soha még ennyire világos nem volt, kik dolgoznak a nemzet többsége ellen. Egy sz?k kör hazaárulása most ténnyé vált.

Semmivel sem b?ntelenebb Dobrev Klára férjénél, Gyurcsánynál a volt bankár, aki nyilvánvalóan megbízásból kiállt a nyilvánosság elé és elmondta az önbeteljesít?nek szánt jóslatot, hogy egy év múlva a most EU biztos, volt kommunista, csak állampolgársága szerint magyar Andor László lesz Magyarország miniszterelnöke Orbán Viktor helyett.

Aki mögött nem áll senki, csak a globalokrácia, esetleg Sárközi és Obama beszélgetésének sötét h?se, Netanjahu, míg Orbán mögött egy teljesen törvényes kétharmados többség. Mi ez, ha nem hazaárulás és a demokrácia semmibe vétele? A kikényszerített józan megfontolás, az IMF visszahívása a kormány kezét köti meg, a népét nem.

S az öntudatos magyar államalkotó többség nem kötelezhet? a hazaárulókkal való együttélésre. Ne forduljon el? az, ami ötvenhat után egy féktelen terror és akasztófa erd? után bekövetkezett, hogy a magyarság belekonszolidálódott az árulóival, a pufajkásokkal való együttélésbe. Az IMF-pufajkásokkal, belesavanyodva az elfogadhatatlan realitásba, nem élhet együtt a nemzet. Minden pillanatban, minden találkozáskor, minden megjelenéskor rá kell mutatni árulásukra. Semmi törvénytelenséget, semmi er?szakot nem kell és nem szabad elkövetni velük szemben, de minden találkozáskor, minden megjelenéskor rá kell mutatni kilétükre, emberi min?ségük posványára és köpni kell. Nem érezhetik magukat otthon abban az országban, amelynek szabadságtörekvését megtorpedózták. Az ország leggazdagabb embereir?l van szó, szinte valamennyiük vagyona kétes eredet?. Az MNB jelenlegi elnöke - ciprusi off-shore cégben lerakott vagyonát, amelyet még igencsak a Deloitte and Touche nev? privatizációs közvetít?, kétes hír? cégnél szerzett, áron alul eladva idegeneknek mindent, ami s?r?bb a leveg?nél - ma sem hajlandó elszámolni pénzével. A pályaív maga korrupció: a Deloitte and Touche-ból az MNB elnöki székébe, csak egy nemzetellenességt?l áthatott agyban születhetett meg. És a többiek? Békesi

a maga Fotexével? ? most IMF szószóló. Összeköttetéseit, közismert "bölcsességét" és megszorítások iránti olthatatlan rokonszenvét hozta bele az üzletbe? Mi szükség van itt rá? Természetesen azokkal a fórumokkal egyetemben, amelyekben megszólal. Szükségtelen mindenkit felsorolni, a berliniekt?l Konrádig és vissza, le egészen Kertész Ákosig, akinek végeredményben a legpontosabb magyarellenes lelki alapállás felmutatását köszönhetjük. ?k már csak ilyenek.

A túler?vel kiharcolt fegyverletételb?l csak akkor nem lesz végleges Trianon, ha a magyarság er?vel juttatja kifejezésre, hogy látja, ismeri, meg tudja nevezni árulóit és kifejezi, hogy nem hajlandó a velük való szótlan, tétlen, beletör?d? együttélésre. Az IMF-pufajkások számára egyébként nyitva van a határ minden irányban.

Csurka István - magyarforum.hu

Ajánló